

Arrest

nr. 270 131 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor verzoekster, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 12 oktober 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op dezelfde dag om internationale bescherming. Op 15 juni 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Palestijns staatsburger te zijn, geboren op (...) 1997 in Khan Younis, gelegen in de Gazastrook in Palestina. In augustus 2017 bent u gehuwd met A. A. A. S. (...). In juni 2018 werd jullie zoontje, A. A. (...), geboren. Op 18 juni 2018 vertrok uw echtgenoot naar Griekenland waar hij op 19 september 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. In januari 2019 werd hem door de Griekse autoriteiten een internationale beschermingsstatus toegekend. Hij ging naar Athene waar hij kon verblijven bij een neef van hem die een huis huurde daar. Uw echtgenoot werkte als schoonmaker in een Syrische winkel. In november 2019 kwam u samen met uw zoontje ook naar Griekenland. U diende op 9 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming bij de Griekse autoriteiten in. Eind september of begin oktober 2020 werd u door de Griekse autoriteiten eveneens een internationale beschermingsstatus toegekend. Uw echtgenoot vond echter geen werk en kon niet in jullie levensonderhoud voorzien. Omwille van jullie moeilijke levensomstandigheden wilde u niet in Griekenland blijven en kwam u begin oktober 2020 samen met jullie zoontje naar België waar u op 12 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw echtgenoot kwam op 29 oktober 2020 ook in België aan. Op (...) 2020 werd jullie dochtertje, A. A. A. A. (...), hier geboren. Uw echtgenoot diende op 29 december 2020 ook een verzoek om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde motieven als uw echtgenoot, A. A. A. S. (...). Bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat zijn verzoek niet ontvankelijk moet worden verklaard, gezien hij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept, kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie de Eurodac Search Results met "M"-vermelding d.d.12/10/2020 en d.d. 29/12/2020), blijkt dat u en uw echtgenote reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door jullie niet betwist. U gaf zelf aan dat er u door de Griekse autoriteiten op 22 januari 2019 een internationale beschermingsstatus werd toegekend en dat u ook een verblijfstitel ontvangen hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3), waarvan u een foto toonde op uw smartphone. Uw echtgenote verklaarde dat haar door de Griekse autoriteiten eveneens een internationale beschermingsstatus werd toegekend in september of oktober 2020 en dat ze ook over een verblijfstitel beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 4).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat

de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling, sociale bijstand en integratie voldoet deze situatie niet aan de bijzonder

hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U verklaarde dat u na de toekenning van een internationale beschermingsstatus werk vond als schoonmaker in een Syrische winkel. U verdiende maar heel weinig geld waardoor u zelf geen woning kon huren en bij uw neef moest wonen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3). U verklaarde dat u op een bepaald moment zelf gestopt bent met uw werk als schoonmaker omdat u niet geld genoeg verdiende (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u daarna op geen enkele manier nog naar ander werk gezocht hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 5, 6). U beweerde slechts dat het voor personen met een verblijfsvergunning niet mogelijk is om werk te vinden en dat de Griekse overheid hen niet helpt. U verklaarde dat u zich tot de vluchtelingenorganisatie 'Helios' gewend hebt, die werkloze vluchtelingen financieel ondersteunt bij de betaling van het huurgeld voor hun woning, maar dat men u daar niet kon helpen omdat u niet zelf een huis huurde. U hebt echter verder niet bij enige andere overheidsdienst of organisatie geïnformeerd wat u kon ondernemen om de nodige hulp of bijstand te kunnen krijgen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 6). Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de Griekse autoriteiten in gebreke zijn gebleven om u de nodige hulp of bijstand op dit vlak te verlenen of dat u er uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kon doen gelden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland over een familiaal netwerk beschikte waarop u wel degelijk kon terugvallen voor de nodige financiële ondersteuning wat toch getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U verklaarde namelijk dat u bij uw neef in Athene kon wonen tot zijn vertrek uit Griekenland (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3, 4). U stelde voorts dat u na de aankomst van uw echtgenote en zoontje samen met hen bij de broers van uw echtgenote kon wonen. U verklaarde dat de broers van uw echtgenote u ook geld leenden om uw reis naar België te betalen. Uit uw verklaringen blijkt ook nog dat een neef van u in Australië u al eerder geld geleend had voor uw eerste reis naar België (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 5).

U en uw echtgenote gaven nog aan dat jullie zoontje door een afwijkende stand van zijn benen moeilijk kan stappen en regelmatig valt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 6-7 en notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 5, 6, 7). U verklaarde dat de artsen in Griekenland uw zoontje niet wilden behandelen. U stelde dat de arts die u hiervoor raadpleegde in het ziekenhuis u meedeelde dat hij uw zoontje niet kon behandelen omdat een dergelijk medisch probleem niet tot zijn specialisatie behoorde. U beweerde dat de arts niet beleefd was en ook weigerde om een verslag op te stellen met betrekking tot het medisch probleem van uw zoontje. U verklaarde dat u een andere keer, tijdens de coronaperiode, opnieuw naar het ziekenhuis ging met uw zoontje, maar dat men u toen zei dat dit probleem niet dringend was en dat het kon wachten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 6). Uit de verklaringen van u en uw echtgenote blijkt echter dat jullie verder geen andere artsen meer geraadpleegd hebben voor dit medisch probleem van uw zoontje (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 7). Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u in Griekenland werkelijk geen toegang gekregen zou hebben tot de nodige medische zorgen voor jullie zoontje. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote dat uw zoontje op verschillende andere momenten als hij ziek was wel telkens onderzocht werd door artsen. Wat betreft de verklaring van uw echtgenote dat de artsen uw zoontje geen medicatie voorschreven, terwijl hij dit volgens haar toen wel nodig had, kan er op gewezen worden dat dit slechts een loutere bewering betreft die ze niet kon staven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 5-6). Met betrekking tot de opmerkingen van uw echtgenote dat de kwaliteit van de medische zorgen in Griekenland minder goed is dan in België en dat jullie in Griekenland zelf moesten betalen voor medische kosten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 4, 5), waaromtrent jullie niet concreet aantonen dat jullie

mogelijkheden of beperkingen om in dit verband jullie rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland tijdens uw verblijf in Athene op straat meerdere keren werd tegengehouden door de politie voor een identiteitscontrole en dat u ook enkele keren hiervoor werd meegenomen naar het politiebureau (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3-4), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

De door u en uw echtgenote voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De afgedrukte foto's van jullie paspoorten, Palestijnse identiteitskaarten, geboorteakten en de UNRWA family registration card bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. De door u getoonde foto van uw Griekse vluchtelingenkaart bevat slechts informatie met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland, wat hier evenmin betwist wordt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel haalt verzoekster voorafgaand artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en de artikelen 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan en meent zij dat de commissaris-generaal belangrijke nuances over het hoofd ziet.

Zij wijst er vervolgens op dat de termijn voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd nageleefd en beargumenteert dit als volgt:

"2. Deze termijn werd in casu duidelijk niet nageleefd door verweerster.

De asielaanvraag van verzoekster dateert van 12 oktober 2020.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het verzoek van verzoekster om internationale bescherming op 12 februari 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt aan verweerster.

De bestreden beslissing werd pas genomen op 15 juni 2021 zijnde ruim 120 dagen na de overdracht.

3. Het moge dan ook duidelijk zijn dat de door artikel 57/6 §3 lid 3 van de Vreemdelingenwet opgelegde termijn van 15 werkdagen overschreden werd door verweerster."

Tot slot voert zij het volgende betoog over de omstandigheden in Griekenland:

"1. Er kan maar een beslissing tot niet-ontvankelijkheid worden genomen indien vast is komen te staan dat de vreemdeling in kwestie er niet in slaagt om elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij in geen daadwerkelijk beroep zou kunnen doen op de bescherming die hem werd toegekend of dat hij er een reëel risico zou lopen op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden.

Verzoekster is van oordeel dat verweerster ten onrechte voorhoudt dat zij in GRIEKENLAND daadwerkelijk beroep zou kunnen doen op de bescherming die hem daar werd toegekend en dat hij in

GRIEKENLAND geen reëel risico zou lopen op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden.

Zij is van oordeel dat hij voldoende elementen heeft aangebracht die aantonen dat het tegendeel waar is.

2. Er zijn voldoende rapporten beschikbaar van mensenrechtenorganisaties die bevestigen dat de levensomstandigheden van de erkende vluchtelingen te wensen overlaten in GRIEKENLAND:

Verzoekster zal hieronder enkele passages van dergelijke rapporten citeren:

"(...)"

(<https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece/content-international-protection/housing>)

"(...)"

(<https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece/reception-conditions/housing/conditions-reception-facilities>)

"(...)"

(<https://rsaegean.org/en/returned-recognized-refugees-face-a-dead-end-in-greece/>)

En ook:

* Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018, 6 november 2018,

<https://reliefweb.int/report/greece/report-commissioner-human-rights-council-europe-dunja-mijatovi-following-her-visit>

"62. (...)"

63. (...)"

"79. (...)"

80. (...)"

81. (...)"

82. (...)"

* AIDA, Country Report: Greece, 2017 Update, 29 March 2019, <https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>

"(...)" (p. 185)

"(...)" (p. 185).

"(...)" (p. 185).

"(...)" (p. 185-186).

"(...)" (p. 187).

"(...)" (p. 187-188).

"(...)" (p. 189)

"(...)" (p. 189)

"(...)" (p. 190)

"(...)" (p. 190).

* Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017, <http://bit.ly/2FkN0i9>

"(...)" (p. 2)

"(...)" (p. 3)

"(...)" (p. 5)

(...) (p. 11)

"(...)" (p. 11)

"(...)" (p. 13)

"(...)" (p. 14)

"(...)" (p. 15)

"(...)" (p. 18)

"(...)" (p. 19)

"(...)" (p. 20-21)

* Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update, 30 August 2018, <https://rsaegean.org/en/legal-note-on-the-living-conditions-of-beneficiaries-of-international-protection-in-greece-update/>

"(...)", (p. 3).

"(...)" (p. 4).

"(...)", (p 4-5).

"(...)" (p. 6-7).

"(...)". (p. 7).

"(...)". P. 8).

3. Uiteraard handelen dergelijke rapporten over de situatie van erkende vluchtelingen in het algemeen, niet de situatie van verzoekster in het bijzonder.

Zij tonen echter wel aan dat er een structureel probleem is op vlak van aanvaarding van vluchtelingen, integratie van vluchtelingen en hulpverlening aan vluchtelingen.

Het maakt met andere woorden het relaas van verzoekster over wat hij allemaal heeft moeten doorstaan in GRIEKENLAND geloofwaardig.

De rapporten bevestigen dat:

- Er hardhandig wordt omgegaan met erkende vluchtelingen,
- Politie en bevolking regelmatig racistisch uit de hoek komen ten aanzien van erkende vluchtelingen,
- Erkende vluchtelingen na een korte periode op straat terecht komen omdat zij worden verondersteld te kunnen instaan voor hun eigen levensonderhoud,
- Erkende vluchtelingen het echter zeer moeilijk hebben met het vinden van werk omdat hun diploma's niet erkend worden of omdat ze de taal niet spreken,
- Aangeboden taallessen van een zeer laag niveau zijn,
- Erkende vluchtelingen grote moeite hebben om de toegang te vinden tot hulporganisaties,
- Etc.

4. Het zou kunnen dat er inderdaad organisaties aanwezig zijn in GRIEKENLAND die hulp bieden aan erkende vluchtelingen.

Het feit dat deze organisaties bestaan, geeft nog geen indicatie over hun aanbod, toegankelijkheid, etc.

De bovenvermelde rapporten bevestigen echter dat deze hulpverlening allesbehalve toereikend is, en bovendien niet erg toegankelijk is.

Verzoekster heeft tijdens zijn gehoor bevestigd dat ook hij er geen toegang toe heeft gekregen.

Het is zeer onredelijk van verweerster om te suggereren dat de slechte leefomstandigheden die verzoekster heeft ervaren in GRIEKENLAND het gevolg zouden zijn van de gedragingen van verzoekster zelf."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt allerhande algemene informatie over Griekenland als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. De beslissingstermijn vermeld in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de betrokkene reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 57/6, § 3, derde lid, van dezelfde wet bepaalt dat de in het eerste lid, 3°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. *In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn is genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoekster slaagt er ook niet in om met concrete argumenten aannemelijk te maken dat zij persoonlijk werd benadeeld door het gegeven dat de bestreden beslissing is genomen buiten de voorziene termijn van vijftien werkdagen.

Een schending van artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

“(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

“(…)”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, tweede lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU).

Te dezen blijkt uit haar verklaringen en de stukken in het administratief dossier dat verzoekster internationale bescherming werd toegekend in Griekenland (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4 + 4B, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 4, en stuk 6, map met ‘Landeninformatie’, ‘Eurodac Marked Hit’). Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist. Evenmin blijkt dat verzoekster thans niet langer internationale bescherming zou genieten.

Aangezien de geldigheid van haar internationale beschermingsstatus niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er op dat verzoekster niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland en dat zij er de haar verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou (kunnen) genieten.

De Raad merkt in dit verband op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Verzoekster levert dit bewijs niet.

In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest) erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a), van de richtlijn 2013/32/EU vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name de artikelen 1 en 4, met het Verdrag van Genève en met het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 83-85, en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof van Justitie niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof van Justitie in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 92);
- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93);
- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94);
- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91);
- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of

vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 101).

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Te dezen geeft de door verzoekster in het verzoekschrift aangehaalde en bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie weliswaar aan dat statushouders in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met moeilijkheden op het vlak van racisme, integratie, toegang tot huisvesting, toegang tot de arbeidsmarkt en toegang tot hulporganisaties, doch deze informatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en dat een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Zonder voormelde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de hem voorgelegde informatie geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*, ook al wordt de situatie in Griekenland gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91).

Dat er geen dergelijke situatie is, neemt niet weg dat er een precare situatie is waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93, en HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52).

Te dezen wordt niet betwist dat verzoekster zich beroept op dezelfde motieven die haar echtgenoot heeft ingeroepen. Wat betreft de door verzoekster aangehaalde moeilijkheden die zij in Griekenland heeft gekend en de door haar en haar echtgenoot voorgelegde documenten ter staving daarvan, wordt in de bestreden beslissing dan ook op goede gronden verwezen naar de volgende overwegingen in de beslissing die ten aanzien van haar echtgenoot werd genomen:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling, sociale bijstand en integratie voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten

terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U verklaarde dat u na de toekenning van een internationale beschermingsstatus werk vond als schoonmaker in een Syrische winkel. U verdiende maar heel weinig geld waardoor u zelf geen woning kon huren en bij uw neef moest wonen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3). U verklaarde dat u op een bepaald moment zelf gestopt bent met uw werk als schoonmaker omdat u niet geld genoeg verdiende (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u daarna op geen enkele manier nog naar ander werk gezocht hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 5, 6). U beweerde slechts dat het voor personen met een verblijfsvergunning niet mogelijk is om werk te vinden en dat de Griekse overheid hen niet helpt. U verklaarde dat u zich tot de vluchtelingenorganisatie 'Helios' gewend hebt, die werkloze vluchtelingen financieel ondersteunt bij de betaling van het huurgeld voor hun woning, maar dat men u daar niet kon helpen omdat u niet zelf een huis huurde. U hebt echter verder niet bij enige andere overheidsdienst of organisatie geïnformeerd wat u kon ondernemen om de nodige hulp of bijstand te kunnen krijgen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 6). Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de Griekse autoriteiten in gebreke zijn gebleven om u de nodige hulp of bijstand op dit vlak te verlenen of dat u er uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kon doen gelden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland over een familiaal netwerk beschikte waarop u wel degelijk kon terugvallen voor de nodige financiële ondersteuning wat toch getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U verklaarde namelijk dat u bij uw neef in Athene kon wonen tot zijn vertrek uit Griekenland (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3, 4). U stelde voorts dat u na de aankomst van uw echtgenote en zoontje samen met hen bij de broers van uw echtgenote kon wonen. U verklaarde dat de broers van uw echtgenote u ook geld leenden om uw reis naar België te betalen. Uit uw verklaringen blijkt ook nog dat een neef van u in Australië u al eerder geld geleend had voor uw eerste reis naar België (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 5).

U en uw echtgenote gaven nog aan dat jullie zoontje door een afwijkende stand van zijn benen moeilijk kan stappen en regelmatig valt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 6-7 en notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 5, 6, 7). U verklaarde dat de artsen in Griekenland uw zoontje niet wilden behandelen. U stelde dat de arts die u hiervoor raadpleegde in het ziekenhuis u meedeelde dat hij uw zoontje niet kon behandelen omdat een dergelijk medisch probleem niet tot zijn specialisatie behoorde. U beweerde dat de arts niet beleefd was en ook weigerde om een verslag op te stellen met betrekking tot het medisch probleem van uw zoontje. U verklaarde dat u een andere keer, tijdens de coronaperiode, opnieuw naar het ziekenhuis ging met uw zoontje, maar dat men u toen zei dat dit probleem niet dringend was en dat het kon wachten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 6). Uit de verklaringen van u en uw echtgenote blijkt echter dat jullie verder geen andere artsen meer geraadpleegd hebben voor dit medisch probleem van uw zoontje (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 7 en notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 7). Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u in Griekenland werkelijk geen toegang gekregen zou hebben tot de nodige medische zorgen voor jullie zoontje. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote dat uw zoontje op verschillende andere momenten als hij ziek was wel telkens onderzocht werd door artsen. Wat betreft de verklaring van uw echtgenote dat de artsen uw zoontje geen medicatie voorschreven, terwijl hij dit volgens haar toen wel nodig had, kan er op gewezen worden dat dit slechts een loutere bewering betreft die ze niet kon staven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 5-6). Met betrekking tot de opmerkingen van uw echtgenote dat de kwaliteit van de medische zorgen in Griekenland minder goed is dan in België en dat jullie in Griekenland zelf moesten betalen voor medische kosten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS echtgenote d.d. 19/04/2021, p. 4, 5), waaromtrent jullie niet concreet aantonen dat jullie mogelijkheden of beperkingen om in dit verband jullie rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland tijdens uw verblijf in Athene op straat meerdere keren werd tegengehouden door de politie voor een identiteitscontrole en dat u ook enkele keren hiervoor werd meegenomen naar het politiebureau (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20/04/2021, p. 3-4), moet worden

opgemerkt dat deze situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

De door u en uw echtgenote voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De afgedrukte foto's van jullie paspoorten, Palestijnse identiteitskaarten, geboorteakten en de UNRWA family registration card bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. De door u getoonde foto van uw Griekse vluchtelingenkaart bevat slechts informatie met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland, wat hier evenmin betwist wordt."

Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door het louter citeren van een aantal passages uit algemene rapporten die de situatie in Griekenland in het algemeen belichten, doch die geen betrekking hebben op haar persoon, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke. Verzoekster laat gelden dat de door haar aangehaalde rapporten haar relaas over wat zij allemaal heeft moeten doorstaan geloofwaardig maken, doch zij gaat eraan voorbij dat nergens uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat aan haar verklaringen over haar lotgevalen in Griekenland geen geloof wordt gehecht. Door er nog op te wijzen dat het feit dat er in Griekenland organisaties aanwezig zijn die hulp bieden aan erkende vluchtelingen nog geen indicatie geeft over hun aanbod en toegankelijkheid en te stellen dat zij tijdens haar gehoor bevestigd heeft dat zij geen toegang heeft gekregen tot hulpverlening, weerlegt verzoekster niet dat zij zich enkel tot de vluchtelingenorganisatie 'Helios' heeft gewend, maar verder niet bij enige andere overheidsdienst of organisatie geïnformeerd heeft wat zij kon ondernemen om de nodige hulp of bijstand te kunnen krijgen en dat zij bijgevolg niet kan aannemelijk maken dat de Griekse autoriteiten in gebreke zijn gebleven om haar de nodige hulp of bijstand te verlenen of dat zij er haar rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kon doen gelden. Waar zij het ten slotte zeer onredelijk acht van de commissaris-generaal om te suggereren dat de slechte leefomstandigheden die zij heeft ervaren in Griekenland het gevolg zouden zijn van haar gedragingen, kan de Raad slechts vaststellen dat een dergelijke suggestie nergens in de motieven van de bestreden beslissing kan worden teruggevonden.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van de redenen waarom zij meent dat zij zich niet kan beroepen op de haar in Griekenland toegekende beschermingsstatus, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoekster geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van haar niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroept op de beschermingsstatus die haar in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op verzoeksters specifieke omstandigheden verhinderen. Haar verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoekster internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN